

KVELDSTANKER til Trønderbladet 19.sept.

TOPPTURER, LYSET, SKJELDAL OG JESUS

Og jeg leser i ei gammel bok om tre menn som fikk bli med på en helt spesiell topptur.

Jeg må visst bare være litt personlig, først som sist: Dette er den siste kveldstanken som skrives fra Lofoten. I alle fall så langt jeg vet... Om ganske få dager begynner jeg som soknediakon i Sel kommune i Gudbrandsdalen. Med arbeids- og bosted på Otta.

Avgjørelsen har ikke vært BARE enkel. Men langt raskere (og langt billigere) reise til mine nærmeste har vært det avgjørende i denne saken. Og da, så... Lofoten ER langt unna de fleste av mine, og av og til gjør vær og føreforhold at det er ekstra langt unna. Men som jeg har trivdes her! Med LYSET, som bare må oppleves – og da mener jeg også det spesielle halvlyset (eller helst halvmørket, kanskje) som vi har i mørketida.

Morgenene her er SÅ spesielle, uansett vær og vind. Med unntak av de aller tykkeste skodde- og regndagene, må jeg vel tilføye, i rettferdighetens navn.

Og sjøen. De som kjenner meg best, vet hva sjøen betyr for meg. Det å hvile øynene på vann, både rolig vann og opprørt vann. Hvile for sjel og kropp, uansett grader og nedbørsmegder, to lag ull og tykk militærlue.

Og fjella. Det ble noen-og-førti toppturer til det nærmeste fjellet – pluss noen turer til andre fjell. Men først og fremst Nonstind. Dette skrives IKKE for å skryte av at jeg går i fjellet i mitt eget tempo når vind og nedbør tillater det. Nei, det skrives for å fortelle at fjellet har vært en ekstra viktig del av mitt liv dette siste året.

«Og nå skal du inn i landet og sitte fastklemt mellom andre fjell?» Ja, jeg skal inn i landet. Og jeg skal gå i nydelige fjell, der også. Og jeg takker min Gud for RO over at SLIK går veien min videre – nå. Han vet jo mine behov og mine hvilesteder, Han som har skapt meg. Og jeg ser fram til samarbeid med trivelige kolleger, der også, og mye arbeidstid blant eldre medvandrere.

Men apropos fjell: Kristen Skjeldal, vår alltid sympatiske langrennsløper, har (delvis) lagt skia på hylla og gått over til fjell-løping og toppturer, leser jeg i ei avis. Og jeg leser i ei gammel bok om tre menn som fikk bli med på en helt spesiell topptur (Matt.17). Der, oppe på fjellet, fikk Peter, Jakob og Johannes en helt ny opplevelse av hvem Jesus var. Det er viktig for meg at mine føtter av og til kan gå mot en topp. Men det er langt viktigere at mitt sinn og mine tanker går dit jeg ser Jesus klarest.

God helg!

Helga Hugdal